

TROBAR-SE AMB CRIST

Segon de pasqua © Déu per a pensar – Dr Mn Jordi Castellet

Un sacerdot contemplava la gran gentada que s'havia congregat el matí de Pasqua a l'església. De manera que, rumiant rumiant, al final sorprèn tothom amb aquest anunci: «Amics meus, ja que no veuré a molts de vosaltres fins a la propera Pasqua, aprofito aquesta oportunitat per desitjar-los un bon Nadal i un Feliç Any Nou!» I és que és molt notable la

diferència d'assistència entre el dia de Pasqua i la resta de diumenges de l'any. Per aquest motiu, als rectors ens sol pujar la mosca al nas. Molts s'han convertit en cristians de Setmana Santa, perquè només els veureu a l'església durant aquells dies.

O com a un feligrès, que criticava el seu rector, dient: «Vinc a aquesta parròquia des de fa tres anys i cada vegada l'homilia és sobre el mateix tema. No té res més de què parlar?» Efectivament, aquell home havia vingut a l'església durant tres anys, però només assistint el diumenge de Pasqua. O sigui que era normal que sentís sempre una predicació sobre la resurrecció de Crist.

Per què molts cristians ben intencionats deixen d'assistir regularment als oficis de l'església, els diumenges? La resposta es pot donar en una paraula: el dubte o la crisi de fe. La gent d'avui, igual que en tots els temps, tenen fam de Déu. Estan en recerca del sentit de la vida. No obstant això, dubten si la resposta a aquestes preguntes existencials es poden trobar dins de les quatre parets de l'església. És per això que, a vegades, estan més ben disposades a passar un temps en l'acció social, a dedicar-se a la feina, o a la recerca intel·lectual, més que no pas al culte de l'església. L'evangeli de l'aparició de Jesús als deixebles (Jn 20,19-31) ens diu què va passa amb qui va faltar el diumenge següent de Pasqua: l'apòstol Tomàs, el bessó, l'evangelitzador de l'Índia. «¹⁹Al capvespre d'aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles, per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven. Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: -Pau a vosaltres.»

Els deixebles, atès que eren jueus, assistirien normalment als serveis de la sinagoga en dissabte. Per contra, l'endemà, es reunien primer dia de la setmana, com a creients en Crist i el mateix Jesús se'ls feia

present com havia promès anteriorment: «Mt 18,20 on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells.» D'aquesta manera, l'endemà del dissabte es va anar coneixent com «el dia del Senyor». En el dia que Crist ve a trobar i a enfortir el seu poble, el dia

especial d'adoració cristiana. Aquest evangeli descriu el primer culte cristià els vespres del diumenge, després de la resurrecció.

Tomàs, però, no era allà. On és? Tomàs és com un dels cristians d'avui, que no van a l'església regularment els diumenges. Aquestes persones no hi són a l'església quan Jesús surt a l'encontre del seu poble per enfortir-la en la seva fe. Com a resultat, romanen en els seus dubtes. Inicialment, tots els deixebles tenien els seus dubtes. Però a causa del seu encontre amb el ressuscitat, els dubtes i els errors es varen transformar en fe. Tomàs va perdre's aquesta experiència. Però, en ser un home savi, Tomàs resol de no perdre's més la reunió dominical dels creients. La lectura de l'evangeli continua dient: «²⁶Al cap de vuit dies, això és el diumenge següent, els deixebles es trobaven altra vegada en aquell mateix lloc, i Tomàs també hi era.» I acaba confessant: «Senyor meu i Déu meu!». Aquesta vegada, pren part de l'experiència de la resurrecció i el seu dubte es transmuta en fe.

Ara, preguntem-nos, què passaria si Tomàs s'hagués quedat fora de l'església dient: «Demostreu-ho. Demostreu que Jesús ha ressuscitat i llavors sí que vindré» I és que el millor argument que es pot donar a algú que està en el dubte i l'error permanent, que no creu, és la sentència en tres paraules: «Veni i ho veureu». Veniu i permeteu que el Senyor ressuscitat, que és aquí amb nosaltres en la seva Església, el Senyor, que és en la seva paraula i en l'eucaristia que ens va deixar ell mateix, us parli i toqui el vostre cor. Aleshores s'esvairà el dubte i entrareu en la fe. La resposta als nostres dubtes religiosos es troba en pensar en la incredulitat de Tomàs i aprendre de les pròpies experiències.

Veni i ho veureu!